

Per una fiscalitat competitiva

Barcelona, Juny 2019

A. Objectius i Àmbit de l'Estudi

- 1. El present document** es va enfocar inicialment com **una anàlisi a la fiscalitat de la Generalitat de Catalunya, en comparació amb altres territoris, i en els seus efectes sobre la capacitat competitiva de la seva economia.** Aquesta visió d'una fiscalitat competitiva ens ha obligat, per a tenir una anàlisi holística, a incorporar, encara que sigui succintament, la fiscalitat estatal, i una anàlisi del conjunt d'aquesta fiscalitat en si mateixa, i en termes comparatius, amb els principals països desenvolupats. **També es proposa,** a la llum de les propostes que Foment del Treball va fer de cara a les Eleccions Generals del 28 d'abril, a fi de permetre **aconseguir una proposta àmplia del conjunt impositiu espanyol,** que encara que centrat en la Generalitat de Catalunya, per a ser competitiu empresarialment, es requeria que també ho fos la fiscalitat estatal.
- 2. En l'àmbit de la Generalitat de Catalunya, l'empresariat català sempre ha mostrat la seva preocupació per una fiscalitat creixent, que bé podria afeblir l'atracció, tant per a inversions exteriors com interiors, enfront d'altres territoris** que, entre altres elements per a atreure empreses, estaven i estan utilitzant una política fiscal més competitiva, en un context de globalització i mercat únic, el qual no pot ser obviat pel Govern de la Generalitat.

3. En l'estudi realitzat en 2017 per Barcelona Global “**Què necessita Espanya per a atreure talent: la fiscalitat**” s'exposa que **els ciutadans amb major talent del planeta estan en condicions de triar on volen viure, més enllà del lloc on han nascut o on s'han educat. Conformen la seva decisió ordenant les seves preferències a partir d'un bon equilibri entre la carrera professional que se'ls ofereixi**; la qualitat de vida en la qual la desenvolupin i la renda de la qual disposin mentre visquin al país de destinació. En aquest sentit i després de l'estudi minuciós d'un grup de firmes d'advocats de reconegut prestigi, **es va constatar que, per a quatre subjectes tipus, com un consultor, un inversor, un investigador i un alt executiu, Barcelona mostrava una fiscalitat que en res afavoria l'atracció de talent**, enfront d'altres vuit ciutats competidores, tals com *Paris, Amsterdam, Berlin, Zurich; Madrid, New York, London i Singapore*. Així, en aquest estudi s'exposa:
- a. **Consultor**: un consultor internacional descartarà instal·lar-se a BCN quan descobreixi que el 59,82% de les seves rendes i patrimoni acabaran tributant a Espanya. Només París (62%) té un cost tan alt, mentre que ciutats com Madrid (41,77%), Nova York (44%), Zuric (47%) o Londres (27%) són més atractives. Si aquest consultor internacional ha acumulat un patrimoni significatiu descobrirà a més, que només París i Amsterdam (amb limitacions) tenen, com a Barcelona –que no a Madrid- un impost que grava els actius que posseeix.
 - b. **Inversor**: Barcelona és de les poques ciutats globals que continua gravant al patrimoni, al marge d'on estigui situat: raó per la qual els inversors globals no tenen cap incentiu per a traslladar-se a residir i invertir des de Barcelona, per molts altres atractius que li ofereixi la ciutat. Només Amsterdam i París –i en alguns casos Zuric- tenen impostos similars. Madrid, Berlín, Londres o Nova York, per posar altres exemples, no apliquen cap gravamen a aquests ciutadans.
 - c. **Investigador**: Un científic qualificat, que percebi 70.000€ de renda i que accedeixi a qualsevol dels centres d'excel·lència de Catalunya amb suport de fons comunitaris, veurà que si ve a Barcelona, haurà de suportar més costos fiscals (31,86%) que en cap altra ciutat, excepte Berlín. Per tant, Barcelona no és ni tan sols competitiva fiscalment en nivells de renda moderats per al talent internacional.
 - d. **Alt executiu**: és l'únic cas on la fiscalitat de Barcelona no és perjudicial, que seria –després de Singapur i Madrid- la tercera ciutat més favorable, segons l'informe de Barcelona Global. Efectivament, el directiu pot acollir-se al règim de impatriats que ofereix una fiscalitat molt favorable per als qui percebin rendes del treball d'un cert nivell, si bé amb un límit temporal -l'any en què trasllada la seva residència a Espanya i cinc anys més- que li impedeix pensar a fixar la seva residència a Barcelona amb perspectives de llarg termini.

4. **Amb l'impost de la renda de no residents**, que depèn del Govern Central, **s'ha fet d'ell un element d'atracció del talent**, que no s'ha reproduït en les altres figures tributàries.
5. Assenyalar com **les característiques fiscals en les quals s'estructura un sistema fiscal resulta rellevant**, o almenys un dels factors rellevants, **en les decisions que prenen els operadors per a localitzar la seva activitat**, i especialment la nova activitat o l'ampliació d'aquesta.
6. Ens trobem en una economia globalitzada, amb un mercat únic en l'àmbit de la Unió Europea, per la qual cosa **les decisions de caràcter impositiu, no pot ser alienes al que esdevé en el nostre entorn més immediat**, doncs a aquesta major llibertat de moviment de béns, serveis, persones i capitals, no li és aliena el vessant fiscal, ni tampoc ha de ser-ho per a les nostres administracions tributàries. Un exemple evident d'això podria ser el cas d'Irlanda que, malgrat tenir un rescat europeu, com a conseqüència de la fallida d'una part del seu sistema bancari, fa uns anys, sempre va estar poc inclinada a elevar el tipus de l'impost de societats, que és del 12,5%, tot i la insistència alemanya perquè aquest fos una de les condicions annexes al rescat, que es va esquivar amb altres mesures per part del Govern Irlandès.
7. **Les decisions d'inversió, domiciliació d'empreses o directius d'avui és la base del creixement econòmic no només d'avui, sinó de demà.**

8. **També s'ha considerat de nou reiterar la necessitat de disposar d'uns principis inspiradors del sistema fiscal que**, amb independència de la seva recaptació, amb tipus alts o baixos, amb grans exempcions o sense elles, **puguin millorar els esquemes de gestió tributària**, que facilitin el compliment de la normativa amb el mínim de recursos necessaris, apostant per una fiscalitat cooperativa, amb la mínima càrrega administrativa i proporcional a les actuacions.
9. **L'aplicació dels impostos hauria de ser entesa per a crear una situació que faci compatible el manteniment de l'Estat del Benestar; amb una gestió eficient dels impostos que no ofegui l'activitat econòmica i l'atracció de talent.** Per això, en la mesura que sigui possible ha de revertir-se, de forma gradual, l'increment continuat de la pressió fiscal, que es va justificar a partir de l'any 2008 com a conseqüència de la crisi econòmica.
10. **Resulta necessari la ineludible conveniència d'un replantejament global de l'estructura i prioritats pressupostàries de les nostres Administracions Públiques.** No hi ha ingressos possibles, sense control i gestió eficient de les despeses públiques.
11. Per tot això, **sempre s'ha de contemplar la fiscalitat com una palanca més de la competitivitat d'un territori**, i no pensar en ella com si ens trobéssim davant un país tancat econòmicament, i per tant insensible a l'exterior. A més, són diversos els informes i dossiers que es mouen entre els inversors internacionals en els quals el vessant fiscal sempre es contempla, i, per tant, es troba en la targeta de presentació del país.

B. Síntesi de l'Estudi

1. Imposició de la Generalitat

1. En aquesta comparativa s'exposen totes les CC.AA., **el rellevant és centrar-se en les CC.AA. amb les quals es competeix per a atreure inversions**, a la llum de les dades de la inversió estrangera directa, essencialment la C.A. de Madrid. En aquesta Comunitat, la imatge que es transmet és d'una menor fiscalitat.
2. **Sorprèn que encara existeixi l'Impost del Patrimoni. Aquesta figura hauria de ser abolida per l'Estat**, mitjançant la no renovació de la seva obligació. A més hi ha CC.AA. on expressament, encara que existeix per l'Estat, aquesta es troba bonificat al 100% per la seva Comunitat Autònoma, com Madrid.
3. **En relació a l'Impost sobre Successions i Donacions, Catalunya està situada dins de la mitjana espanyola.** No obstant això, cal esmentar, que en una comunitat com la de **Madrid, té un caràcter testimonial per als supòsits més comuns.**
4. **Catalunya és la que té més tributs propis, amb diferència, 18.** Suposen un escàs percentatge dels ingressos tributaris en totes les autonomies. **Catalunya capta tan sols un 3,2% de la seva recaptació basada en ells, i és percebuda amb una imatge negativa** respecte a la càrrega impositiva que perjudica empreses, professionals i famílies.

5. **En l'IRPF el tipus mínim més alt el té Catalunya amb un 21,5%** (12% en la part de la tarifa autonòmica, i 9,5% en l'estatal) **i el tipus màxim també el té Catalunya, amb un 48%** (25,5% en la tarifa autonòmica, i 22,5% en l'estatal) juntament amb altres Comunitats com Andalusia o Astúries. **El més baix se situa a Madrid amb un 18,5% de tipus mínim conjunt i un 43,5% el tipus impositiu màxim. Segurament a curt termini el seu resultat és inapreciable, però a mitjà i llarg termini pot ser rellevant i en sentit contrari.** El cas més paradigmàtic de la importància fiscal sigui Irlanda amb el seu tipus impositiu de societats (12,5%).
 6. Comunitats com Cantàbria, Canàries o Madrid deixen exemptes les **herències i les donacions als familiars pròxims**, mentre que unes altres, la tècnica que utilitzen és la de bonificar l'Impost fins a un determinat límit de l'import rebut. **Catalunya s'aproxima a la mitjana**, però allunyada de la millor fiscalitat de Madrid.
 7. El tipus impositiu de **l'impost de transmissions patrimonials** més baix es dona a la C. de Madrid, que ho estableix al 6%, igual que el tipus vigent en la Comunitat Foral de Navarra, i també cal destacar Canàries al 6,5%. **A Catalunya s'aplica una tarifa de dos tipus: 10-11%**, sent juntament amb altres Comunitats com Extremadura o Balears **els tipus més elevats**. Així, **per al pagament de l'impost per la compra d'un habitatge usat a Catalunya es paga un 4% més, com a mínim, del valor de l'habitatge que a Madrid, donat aquest tipus més elevat.**
 8. El tipus més baix d'**ITP AJD** per a documents notarials en territori comú és el 0,75%, que s'aplica a Canàries i a Madrid (a País Basc i Navarra el 0,5%). Novament, la C. de Madrid torna a situar-se en la part baixa. En diverses Comunitats com Andalusia, Aragó, Cantàbria, Castella i Lleó, Castella - La Manxa, Catalunya, Extremadura, Galícia, Murcia i C. Valenciana s'ha duplicat el tipus comú i és de l'1,5%. Novament, existeixen diferències apreciables de tipus de gravamen arribant gairebé a duplicar-se entre el que es paga a Madrid o a Catalunya.
- **Catalunya és i haurà de ser una potència econòmica regional a nivell europeu, i en aquesta lliga també juga i competeix la CA de Madrid, la qual, a més de disposar de l'efecte capitalitat, està jugant forta a ser un referent en l'atracció d'inversions, i on s'assenta la política fiscal.**

2. La Gestió Impositiva: principis i la seva millora

1. SIMPLIFICACIÓ DE LA NORMATIVA.

Normes comprensibles, avaluació precisa i realista de les implicacions ocasionades pels canvis tributaris, textos refosos, cerca de marcs normatius i obligacions formals realistes.

2. MARC NORMATIU COORDINAT PER AL CONJUNT DEL NOSTRE SISTEMA FISCAL.

El nostre sistema fiscal ha de ser concebut com un tot. El conjunt del nostre ordenament i l'actuació de cada Administració han de coordinar-se atès que totes elles incideixen de forma directa sobre la persona del contribuent. La relació global amb aquest ha d'aspirar a un comportament coherent i neutral.

3. REDUCCIÓ DE LES CÀRREGUES ADMINISTRATIVES I BUROCRÀTIQUES QUE SUPORTEN ELS CONTRIBUENTS.

La convergència de molts canvis normatius juntament amb una actuació descoordinada per part de les diferents Administracions, al que se suma un tradicional formalisme en la relació entre Administració i contribuent al nostre país, generen incomoditats, inseguretats i costos directes que desincentiven i dificulten el compliment de les obligacions formals contemplades en el nostre sistema tributari.

4. APLICACIÓ I INTERPRETACIÓ PREVISIBLE I TRANSPARENT DE LES NORMES PER PART DE LES ADMINISTRACIONS TRIBUTÀRIES I FOMENT D'UNA RELACIÓ COOPERATIVA ADMINISTRACIÓ-CONTRIBUENT.

Una major implicació “ex-ante” i transparència per part de les Administracions Tributàries a través de criteris interpretatius difosos o publicats, com a mínim, immediatament després de l'entrada en vigor de les normes tributàries. Una actitud franca i transparent entre Administració-Contribuent ha de constituir la base de les relacions entre tots dos mitjançant la realització de protocols.

5. DISSENY DE MARCS NORMATIUS BÀSICS QUE FACILITIN POSTERIORS ADAPTACIONS I DESENVOLUPAMENTS DINS D'UNS ÀMBITS PREVISIBLES.

La competència fiscal entre Administracions i, per tant, la seva autonomia fiscal, ha de desenvolupar-se dins d'esquemes perfectament acotats, precisos i transparents que permetin conèixer el funcionament de tots els elements tributaris que conformen el nostre ordenament jurídic.

6. REFORÇ D'ACCIONS SOBRE EL FRAU FISCAL.

Són constants els requeriments de les nostres autoritats comunitàries que busquen que els Estats membres reformin els sistemes nacionals de manera que facilitin el compliment i dissuadeixin l'evasió i la seva elusió, a fi de millorar l'eficàcia recaptatòria. En aquest sentit, cal distingir nítidament l'evasió fiscal d'una banda, de l'ús eficient de les deduccions i els beneficis fiscals, per l'altre. Es tracta de diferenciar i tractar específicament a aquells contribuents registrats en el sistema d'aquells que estan fora d'aquest.

7. REVISIÓ EN PROFUNDITAT DEL RÈGIM D'INFRACCIONS I SANCIONS EN EL MARC D'UNA RELACIÓ DE COOPERACIÓ ENTRE ADMINISTRACIÓ I CONTRIBUENTS.

El règim d'infraccions i sancions ha de ser revisat dins d'aquesta nova relació de cooperació entre contribuent i Administracions. No sembla raonable l'aplicació de sancions d'importants alts, imposades de forma descoordinada i que, a més, porten causa d'infraccions poc clares. Així mateix, caldria valorar el tractament dels béns estrangers no declarats en el model 720, que impedeix de facto la seva regulació. De fet, la Comissió Europea, molt recentment (Nota de Premsa del 6 de juny de 2019), ha decidit portar a Espanya davant el Tribunal de Justícia de la UE per imposar sancions desproporcionades als contribuents espanyols per no notificar els actius posseïts en altres Estats membres de la UE i de l'EEE (Model 720).

8. REVISIÓ, RÈGIM, AJORNAMENTS I FRACCIONAMENTS DE PAGAMENT DELS TRIBUTS A FI DE FACILITAR EL COMPLIMENT D'AQUESTS.

Les tensions de tresoreria, les dificultats de crèdit i situacions excepcionals que esdevenen en la vida dels contribuents, ja siguin persones físiques, entitats o empreses censades i amb historials de compliment contrastats, requereixen de tractaments cooperatius per part de les Administracions. El marc actual previst per al règim d'ajornaments i fraccionaments de pagament requereix d'un replantejament amb l'objectiu que les nostres Administracions puguin adaptar la seva gestió a les necessitats concretes i particulars de cada situació, especialment en moments tan complexos com els actuals.

9. SEGURETAT JURÍDICA: LES CONSULTES VINCULANTS ÀGILS.

Reforçar el sistema de consultes de la Direcció General de Tributs que dota de major seguretat jurídica al nostre sistema, i que es faci dins del termini fixat de 6 mesos, i que en molts casos no es compleix per falta de recursos personals i materials.

3. Estructura Impositiva

- De l'anàlisi del conjunt de figures tributàries, **destaca que els tipus impositius en quant als impostos indirectes**, com l'IVA i especials (en alguns casos lleugerament més baixos), encara que amb unes contribucions relativament més altes a Espanya, i especialment, per la part que ha de sufragar l'ocupador, **queda camí per a la seva reducció; i que els impostos directes se situen a l'entorn de la mitjana**, així, l'impost sobre la renda de les persones físiques (IRPF) té uns tipus impositius, se situen lleugerament per sobre de la mitjana dels països de la zona euro, i de la Unió Europea. El tipus que es reflecteix per a Espanya no és el de Catalunya, que arriba fins al 48%.
- **En el cas de l'impost de societats, el tipus impositiu es redueix en la majoria de països, i especialment als països grans, pel fet que mostren un tipus impositiu nominal bastant més elevat que la mitjana, ja sigui de la zona euro, o de la Unió Europea.** En el cas d'Espanya, la reducció del tipus impositiu nominal de societats, que es deixa en el **25%** després de l'última reforma d'aquest, es fa amb càrrec, en gran part, a l'eliminació d'un conjunt de deduccions i bonificacions, que sufraguen la reducció de la recaptació per la reducció del tipus impositiu d'aquesta figura tributària, alhora que apareixen noves regles restrictives per aplicar les bases negatives d'altres exercicis; l'aplicació d'un pagament mínim, entre altres.

4. La Economia Submergida

- El Professor Schneider és un gran especialista a estimar a partir de diversos enfocaments i anàlisis la situació de l'economia submergida en el món, així en aquest informe i en altres desenvolupats per ell amb una bona base metodològica, **realitza l'aproximació del que representa l'economia submergida als països del món.**
- A vegades s'exposa que el nivell d'ingressos sobre el PIB és relativament menor en el cas espanyol, que en altres països, del que alguns conclouen que queda recorregut fiscal. No obstant això, **a la que s'analitza els principals paràmetres de les figures més rellevants fiscalment, i que precedeix a aquest apartat de l'estudi, es pot constatar que aquests paràmetres no divergeixen en excés d'aquells països als quals ens volem comparar.** Els matisos, poden donar-se en que als països anglosaxons, on fan una incidència major en els impostos especials o abscisses; que estem bastant en línia en IRPF o en l'impost de societats amb els països del centre d'Europa, i especialment Alemanya, en els quals, per cert, s'estableixen mesures correctores més adequades per a la declaració conjunta, que permet una progressivitat més justa, o en l'aplicació del tipus impositiu de l'IVA (encara que a Espanya es fa un ús major del reduït i del superreduït).

El marge que queda ve més que explicat per la major presència d'economia submergida al nostre país, que aquests estudiosos situen sobre una mitjana del 25,2% del PIB per al període per ells estudiat (1991-2015). Així, França (16%), Alemanya (15,6%), Regne Unit (13,3%) o els Estats Units (9,4%) tenen valors substancialment inferiors, de l'ordre de 10 punts de PIB en el cas dels primers o de 15 punts respecte als Estats Units. Unicament Itàlia (29,6%) i Polònia (26,5%) tenen valors superiors al cas espanyol, entre els països grans europeus.

- **Per tot això, únicament de la lluita contra el frau podem arribar a aconseguir els nivells europeus, que no pujant la fiscalitat, perquè aquesta mesura a través de cada impost està perfectament homologada a l'existent als països del nostre entorn. D'aquí, que ningú pugui pensar en major disponibilitat de despesa pública, tret que s'ataqui a aquestes bosses d'economia submergida, perquè els contribuents declarants ja aporten a l'erari públic com qualsevol contribuent europeu.**

C. Les Propostes de Foment del Treball

- Per tot això, i de forma sintètica s'exposa a continuació les **grans línies i propostes per a formular una fiscalitat competitiva**, i sensible amb un creixement inclusiu:
 1. Instar al Govern per a l'elaboració d'un pla estratègic a quatre anys per a reduir l'economia submergida en 10 punts en relació al PIB. En total, els ingressos ascendrien a 100.585 milions d'euros en el conjunt dels quatre anys, si es fes de forma gradual. A partir del quart any, s'aconsegueixen uns ingressos recurrents de 40.234 milions d'euros anuals.
 2. Foment del Treball demana la supressió de l'Impost del Patrimoni. Aquest impost dissuadeix i distorsiona l'activitat econòmica i el seu efecte redistributiu és molt menor, 0,03%.
 3. Es proposa recuperar els incentius a l'estalvi a llarg termini (2n i 3er pilar de les pensions), especialment als majors de 52 anys i persones discapacitades (33%).
 4. Rebaixar els tipus marginals de l'IRPF a Catalunya, tant per a les rendes altes (48%) com les baixes (21,5%). Catalunya té els tipus més elevats del conjunt de les comunitats autònomes espanyoles. Es proposa situar-los al nivell de les comunitats més dinàmiques (18,5% - 43,5%).

5. Situar el tipus impositiu de l'Impost sobre Successions i Donacions en el 5% per als parents pròxims, i del 10% per a la resta.
6. En l'Impost de societats (25%), Foment considera imprescindible establir un tipus més reduït (15%) per a les pimes i per als beneficis no distribuïts; eliminar el pagament mínim (que paguin el que correspon) i considera essencial mantenir en el futur la deducció del 100% per doble imposició.
7. Foment proposa la reducció de les cotitzacions socials a càrrec dels ocupadors a mesura que es millori la recaptació per l'augment d'ocupació.
8. Resulta imprescindible revisar els impostos propis de la Generalitat. Catalunya és la comunitat autònoma que té més tributs propis, 18 en total, però la recaptació només és superior en un 1 punt més (3,2%) respecte a la mitjana de la resta d'autonomies (2,2%).
9. Es proposa eliminar també l'Impost sobre Transmissions Patrimonials i Actes Jurídics Documentats, la imposició per Documents Notarials, obsoleta en un sistema fiscal modern.

10. Ampliar a 10 anys, igual que Portugal, el termini per al tractament de no residents i atreure talent forà.

11. Baixar al tipus d'IVA reduït i superreduït a les activitats bàsiques.

- Tipus reduït:

- Gimnasos, pel fet que constitueixen un element essencial en la prevenció de la salut.
- Despeses de sepeli o per decessos, és un dispendi rellevant de l'economia familiar, i cal revertir la pujada del tipus impositiu del reduït al general adoptada en la crisi.
- Serveis bàsics, com el subministrament d'aigua, electricitat i gas.
- Parcs d'atraccions, per la seva capacitat d'arrossegament sobre l'activitat turística, sent Espanya la segona potència mundial, per ingressos turístics en la seva Balança de Pagaments.
- Perruqueries, recuperant el tipus que tenien abans de la crisi, i que es va realitzar sobre la base de ser un tipus d'activitat molt intensiva en treball, i present en tot el territori nacional.
- Al cost de l'energia emprada pels regadius; pels treballs forestals d'obertura de camins i pels verds ornamentals, per a potenciar el sector agrari.

- Tipus superreduït:

- Als sectors de la carn i la pesca.
- Aplicació de l'IVA del 4% a tots els serveis socials de dependència del sector privat per justícia social. Si el servei que presta un servei privat és el mateix que el d'un centre amb finançament públic i hi ha una llista d'espera considerable per a accedir a aquest últim, ¿per què un usuari amb un dret reconegut per llei ha de pagar un IVA del 10%?

12. Règim fiscal com a Zones Econòmiques Especials per a territoris despoblats.

Annex

- Fent una comparativa amb els nivells d'economia submergida existent en altres països grans i de similar nivell de desenvolupament que Espanya, podem extreure que, **si aquesta disposés dels mateixos nivells d'economia submergida que aquests països, les seves arques públiques disposarien de majors ingressos per la via impositiva (un 33,3%) sobre la nova part de l'economia il·luminada.** A tall d'exemple, si Espanya (25,2%) tingués el mateix nivell d'economia submergida que Alemanya (15,6%), s'aflorarien 115.991 M€ extra en concepte d'economia il·luminada, dels quals uns 46.396 M€ contribuirien a les arques públiques.

Simulació per aflorament d'economia submergida a l'existent a altres països grans i desenvolupats				
	Economia Submergida (% PIB)	Diferencial (Economia Submergida Espanya - Economia Submergida Altres)	Economia Aflorada (PIB Espanya * Diferencial) (Milions €)	33,3% pressió fiscal (2016) sobre l'Economia Aflorada (Milions €)
Espanya	25,2%	0,0%	- €	- €
França	16,0%	9,2%	111.159 €	37.016 €
Regne Unit	13,3%	11,9%	143.782 €	47.879 €
Alemanya	15,6%	9,6%	115.992 €	38.625 €
Estats Units	9,4%	15,8%	190.903 €	63.571 €

Fonts: OCDE, INE, Comissió UE.

Equip Tècnic

Salvador Guillermo

Secretari General Adjunt

Karina Azar

Economista Sènior del Departament d'Economia

Marc Herrero Faura

Economista Júnior del Departament d'Economia

Via Laietana, 32 · 08003 Barcelona

T. 934 841 278 · F. 934 841 230

sguillermo@foment.com – kazar@foment.com – mherrero@foment.com

www.foment.com

Foment
del Treball Nacional